29/08/2023

Ο Κερκύρας Νεκτάριος στην Γενέτειρα του στο Πήλιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Έπειτα από αρκετά χρόνια, ο Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος χοροστάτησε στον Εσπερινό, και προέστη της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας, με την ευκαιρία της εορτής του Τιμίου Προδρόμου, στην Γενέτειρα του, τους Αφέτες Πηλίου, κατόπιν ευλογίας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου.

Στον εσπερινό όπου πλήθος ανθρώπων συμμετείχε, και κατά την λιτανεία της ιεράς εικόνος, όπου στο τέλος τελέστηκε και η αρτοκλασία, απευθύνθηκε στους ευσεβείς χριστιανούς, υπογραμμίζοντας ότι ο Τίμιος Πρόδρομος είναι ο κήρυξ της αληθείας, για την οποία μαρτύρησε, αποτέμνοντας την κεφαλή του. Όταν ο Ιησούς Χριστός, βρέθηκε ενώπιον του Πιλάτου, απολογούμενος για την ιδιότητα του Βασιλέως, που τον κατηγόρησαν οι Φαρισαίοι, εκείνος είπε ότι απλά κηρύττει την αλήθεια στον κόσμο, και ο πιλάτος ρωτώντας τον Ιησού ποια είναι η αλήθεια, Εκείνος απάντησε εγώ ειμί η αλήθεια.

Ο Τίμιος Πρόδρομος λοιπόν, ο οποίος προέδραμε του σεσαρκωμένου λόγου του Θεού, προετοίμασε την ανθρωπότητα με το κήρυγμα της μετανοίας, αλλά τούτο το κήρυγμα περιείχε την αλήθεια του Θεού.Διότι ερχόμενος ο Κύριος μας στην έρημο του Ιορδάνου, εκείνος κατέδειξε με το δάκτυλο του στα πλήθη των ανθρώπων, λέγοντάς τους, ίδε ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.

Γι΄ αυτή την αλήθεια του Θεού, ομίλησε και στα ανάκτορα του Ηρώδου, όταν ήλεγξε την ποικίλη κακίαν και αμαρτία, στο πρόσωπο του Ηρώδου, λέγοντάς του, ότι «ουκ εξεστίν σοι έχειν την γυναίκα του αδελφού σου», και απ΄ εκείνης της στιγμής ο Πρόδρομος, εκρατήθη υπό των στρατιωτών του Ηρώδου, που ήταν η επιθυμία της Ηρωδιάδος, προκειμένου να κλείσουν το ελεγκτικό στόμα του Τιμίου Προδρόμου,και μετ΄ ου πολύ, να ζητήσει την κεφαλή την Προδρόμου η κόρη της, από τον Βασιλέα Ηρώδη.

Η αλήθεια λοιπόν είναι το ζητούμενο κάθε εποχής. Ο Θεός είναι η αυτοαλήθεια, και το ψεύδος το εκπροσωπεί ο διάβολος. Και τότε και τώρα, στην δική μας εποχή, οι άνθρωποι αποζητούν την αλήθεια στη ζωή τους, αλλά επειδή οι ίδιοι οι άνθρωποι έχουμε φυγαδεύσει την παρουσία του Θεού από την ζωή μας, ατυχώς φυγαδεύσαμε και την αλήθεια.

Εάν τότε κυριαρχείτο ο Ηρώδης από την θηλυμανία και παρά την συνείδησίν του, υπέκυψε στο αίτημα της θυγατρός της παράνομης συζύγου του, έτσι και τώρα η εποχή μας χαρακτηρίζεται, και είναι όντως σαρκολατρική.

Οι άνθρωποι γνώμονα για τη ζωή τους έχουν την πλεονεξία, η οποία μεταφράζεται σε αδικία και φιλοχρηματία. Έχουν την φιλοδοξία που χαρακτηρίζει την εγωκεντρική εποχή μας, με προέκταση οι άνθρωποι να τείνουν στην απελπισία και στην απόγνωση. Επειδή δεν επιτυγχάνουν τα σχέδια τους μέσα από την πλεονεξία, και επιπλέον οι άνθρωποι πίστευσαν στη φιληδονία με όλες τις προεκτάσεις της σαρκολατρίας.

Μέσα σ΄ αυτή τη σύγχρονη σύγχυση, που πάλαι ποτέ είχε χαρακτηριστεί ο κόσμος της Βαβέλ, προβάλλουν ως πρότυπα για τη ζωή τους, τις σαρκικές κατακτήσεις και τις ηδονές, οι οποίες κάνουν έκπτωτο τον άνθρωπο από την εικόνα της Δημιουργίας του Θεού. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από τη σύγχρονη σύγχυση της οικογενείας δύο ατόμων ομοίου φύλου, παραβαίνοντας την εντολή του Θεού, ότι «άρσεν και θήλυ εποίησεν ο Θεός».

Και δυστυχώς όταν αυτά τα πρότυπα των παρά φύσιν καταστάσεων προβάλλονται από την κρατική μηχανή, τότε δεν διαφέρει σε τίποτα η σύγχρονη ηθική έκπτωση του ανθρώπου, από την εποχή του Βασιλέως Ηρώδου.

Ο άνθρωπος σήμερα, οδηγούμενος ατυχώς από πνευματικά τυφλούς ανθρώπους, έχασε την ταυτότητα του, την ιδιοπροσωπία του, την καταγωγή του, την εθνότητα του, την γλώσσα του και τον πολιτισμό του, με αποτέλεσμα να κατευθύνεται χωρίς ιδανικά και χωρίς προορισμό.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε τόσο στους ιερείς όσο και στο λαό του Θεού, ο τίμιος Πρόδρομος να είναι συνεχώς ο λύχνος του φωτός στη ζωή μας, όπως τότε με το λόγο του γνώρισε το φως του Θεού στους ανθρώπους, να συνεχίσει και σήμερα με τον προδρομικό λόγο του να αποκαλύπτει το φως του Θεού στη ζωή μας.

Ανήμερα της εορτής χοροστάτησε στον Όρθρο, και λειτούργησε στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία, έχοντας συλλειτουργούς του, παλιούς αδελφούς από την πνευματική οικογένεια του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, τους πανοσιολογιοτάτους αρχιμανδρίτες π. Χριστοφόρο Καρδατζή και π. Επιφάνιο Οικονόμου, τους οποίους και ιδιαιτέρως ευχαρίστησε, αισθανόμενος την χαρά της εν Χριστώ αγάπης και κοινωνίας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος κατά την Θεία Λειτουργία, αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Τιμίου Προδρόμου, παίρνοντας αφορμή από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα που αναφέρει ο Ευαγγελιστής Μάρκος, ότι ο Ηρώδης ακούγοντας την δράση του Ιησού στην Γαλιλαία, και επειδή είχε έλεγχο εσωτερικό από το αποτρόπαιο έγκλημα το οποίο έκανε, φοβούμενος είπε ότι «ούτος εστίν ο Πρόδρομος ον εγώ αποκεφάλισα, και ανεστήθη εκ των νεκρών».

Το ότι ο Ηρώδης είχε τον έλεγχο του εγκλήματος που έκαμε στον τίμιο Πρόδρομο, αυτό το γεγονός, έχει να κάνει με τον έλεγχο της συνειδήσεως του. Μακάρι όλοι, και εμείς αλλά και οι έχοντες εξουσία, όταν αδικούμε τον Θεό, η συνείδησή μας να μας ελέγχει. Σήμερα έπαυσε η συνείδηση των ανθρώπων να διαμαρτύρεται, διότι κορέστηκε, με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να βρεθεί στην αντίθετη πλευρά της ασυνειδησίας.

Ο Τίμιος Πρόδρομος, ο τελευταίος των προφητών, δεν προετοίμασε μόνο την έλευση του Μεσσίου στην ανθρωπότητα, αλλά και μετά τον μαρτυρικό του θάνατο, όταν και εκείνος κλείστηκε στον Άδη, εκεί προετοίμασε τους απ΄ αιώνος δεσμίους του Άδου, για την έλευση της Ελευθερίας, της αναστάσεως των νεκρών και της Βασιλείας του Θεού. Και όταν ο Κύριος μας μετά τον σταυρικό του θάνατο κατήλθε ως Θεός μετά ψυχής εις τον Άδην, εκεί πλέον διέλυσε τα κλείθρα του Άδου και τις Πύλες του, και απελευθέρωσε τους απ΄ αιώνος φυλακισμένους.

Το έργο του Προδρόμου, είναι τόσο μεγάλο με προεκτάσεις πνευματικές και στον σύγχρονο άνθρωπο, και το μαρτύριο του και το κήρυγμα του, πρώτον αφυπνίζει τις σύγχρονες συνειδήσεις των ανθρώπων, και δεύτερον συνεχίζει με το μαρτύριο του να προσφέρει την λυτρωτική πορεία του συγχρόνου ανθρώπου, αποκαλύπτοντας του το φως της Θεότητος. Εκείνος ο οποίος μπορεί να παρακολουθήσει και να ακούσει την Προδρομική φωνή, θα ωφεληθεί ποικιλοτρόπως στη ζωή του.

Στο τέλος της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος, αναφέρθηκε στο συναίσθημα το οποίο τον διακατέχει όταν θυμάται προ εξηκονταετίας την παιδική του ηλικία, διακονώντας τον ιερό ναό του Τιμίου Προδρόμου, το πρόσωπο του οποίου υπήρξε για τη ζωή του, πνευματικός χειραγωγός.

Ευχαριστώντας παλαιούς και γνώριμους συμπατριώτες του, με τους οποίους σ΄ αυτή την εορτή δίδεται η ευκαιρία της συνάντησης και της ανάμνησης εκείνων των όμορφων και άδολων ημερών της ζωής των.
Μετά την Θεία Λειτουργία, η Παράδοσις και το έθιμο, είναι η ευλογία της προσφοράς γεύματος στους ανθρώπους, όπου τηρήθηκε και φέτος, διανέμοντας στους προσκυνητές περίπου 7-8 καζάνια χταπόδι με ρύζι.

Χρόνια πολλά!
Βοήθειά μας